

Agust Ensesa Bonet
Escola de
Tastavins
del Gironès

El vi

Teria 2006

Negre reserva

Va obtenir la Medalla de Plata al Concurs de Vins i Caves de Catalunya, Girovi 2011, celebrat molt recentment al Casino de Girona. De color cirera madura amb vorell una mica ataronjat per la seva permanència durant catorze mesos en bótes de roure francès. Aroma potent i atractiva que recorda la fruita negra madura amb aromes terciàries de torrats i cuir. En boca és majestuós, saborós i sorprenent

per la seva finura, que assenyalava uns tanins molt ben integrats, i amb un reregust persistent, fresc i elegant. És un gran vi per gaudir-lo i paladejar-lo poc a poc. Fa un molt bon maridatge amb un filet de vedella amb salsa de moixernons. Elaborat amb les varietats Merlot, Cabernet Sauvignon i Ull de Llebre. Preu aproximat: 10 euros.

El celler elaborador: Pago Diana, antic ce-

ller romà al voral de la Via Augusta, és avui un celler modern i exemplar. Està emplaçat a Sant Jordi Desvalls, a la comarca del Gironès, al Manso Sant Mateu, que està situat concretament a la zona que podem anomenar Riba del Baix Ter. Els vins blancs, rosats i negres que s'hi elaboren són autènticament gironins si apel·lem a « Ter flumen gerundensis ». És una creació modèlica del neurocirurgià Dr. Ricard Ruiz-Lopez, MD. Per a més informació: www.pagodiana.com i www.girovi.cat

Col·leccionisme

Casament a la reialesa

Atenció mundial a l'enllaç del príncep Guillem i Kate Middleton

Xavier Romero

El casament de divendres a Londres del príncep Guillem i Kate Middleton, a més de refermar la llarga nissaga dels Windsor al capdavant de la monarquia britànica, ha tornat a generar un gran fenomen mediàtic al voltant d'una família acostumada a crear expectació per frivolitats i banalitats, tot i que en aquest cas es tracta del futur d'una de les monarquies més longeves i poderoses de tot el món.

El príncep Guillem, fill del també príncep de Gal·les Carles i de la malaurada princesa Diana, ha aconseguit captar l'atenció mundial amb la seva unió matrimonial amb la plebea Kate Middleton. Al futur monarca britànic el podem veure, de nen, en la fotografia que reproduïm sobre aquesta línia i que mostra quatre generacions: d'esquerra a dreta, la reina mare Elisabeth, recentment traspasada; la reina actual, Isabel II; els llavors prínceps de Gal·les Carles i Diana; i els fills d'aquests, Guillem i Enric. La instantània la va captar un altre membre de la família reial, Lord Snowdon, el 21 de desembre de 1984, amb motiu del bateig del més petit.

En el món del col·leccionisme, la de les monarquies és una de les temàtiques més cercades i, per sort per als seus aficionats, genera de sempre d'un abundós i barat material. Com en tantes altres variants, cada col·lecció es pot centrar en un àmbit general, mundial, o bé en qualsevol altre de més concret i especialitzat.

D'altra banda, i com és sabut, la del Regne Unit, gràcies al seu impressionant Imperi —en-

cara hores d'ara vigent en bona part com es pot apreciar a través de l'estructura de la Commonwealth—, es manté com una de les monarquies de més actualitat i amb una profusió de símbols i de records impressionant: Segells de correus, medalles, banderes, llibres, fulletons, fotografies, postals... Per si no n'hi hagués prou, i com podrà observar el filatelist, l'efígie de la reina, Isabel II en aquest cas, dóna o ha propiciat fins fa ben poc fons i signes d'identitat de segells emesos a tots els racons del món, incloses petites illes caribenques o allunyats indrets africans

El col·leccionista curiós i amb poc temps de dedicació es podria fer tranquil·lament amb centenars de peces de les més diverses procedències i qualitat, des de la reproducció dels coneguts retrats del rei Enric VIII, passant per la reina Victòria —de llarg mandat entre 1837 i 1897—, Eduard VII, i així continuant cap als nostres dies, amb un sense fi de retrats individuals, per parelles i famílies; fotos de coronacions, de desfílades, de palaus i de carrosses; les joies de la corona i els seus guardians; polítics, militars, colònies i més colònies...

Per acabar, voldríem recordar també que el segell de correus tal i com el coneixem en l'actualitat, i usat per pagar prèviament la correspondència, el va introduir a Anglaterra Sir Rowland Hills l'any 1840, i que la reina Isabel II és posseïdora d'una de les col·leccions filatèliques més importants del món.

Gironins del segle XIX

Constantí Ribalaiga Vert

Assegut al seu lloc de sempre, al final de la barra, la va veure entrar. De fet, per això sempre triava aquell tamboret. Per mirar, per badar, per observar. El primer que li va cridar l'atenció va ser que una noia de la seva edat entrés sola en un local d'aquella mena, i més un dia de cada dia al vespre. Potser sortia de treballar i tenia una cita. Es va asseure en una de les taules, va mirar la carta de combinats i amb un gest va avisar el cambrer. L'home diligent i silenciós va tornar a la barra, des d'on va preparar-li un daiquiri.

Constantí Ribalaiga Vert va néixer a Lloret de Mar el 1888 però de jove va marxar a Cuba per guanyar-se la vida en terres americanes. Una de les primeres feines que va tenir va ser al Cafè d'en Cotorra, que gestionaven dos germans catalans anomenats Narcís i Francesc Sala Parera, empresaris molt coneguts entre la colònia de compatriotes que residien a l'illa.

Els van ser els responsables que el local fos rebatejat com «La Florida». Allà, Constantí Ribalaiga Vert va demostrar el seu talent per al món de l'hostaleria, tant a l'hora de portar el negoci com en el tracte amb els clients. Aquestes aptituds encara es van fer més evidents quan, aprofitant que els germans Sala Parera van traspassar el local, ell se'n va fer càrrec.

Sota la direcció d'aquest fill de Lloret de Mar, «La Florida» es va convertir en «La Floridita» i va esdevenir un local de referència a l'Havana. L'establiment era freqüentat per algunes personalitats il·lustres, com ara l'escriptor nord-americà Ernest Hemingway. Aquest novel·lista va convertir el barmen de Lloret en un dels personatges de la seva novel·la «Illes en el Golf», en la qual apareix com a Constante, que era com se l'anomenava a Cuba.

L'INVENTOR DEL DAIQUIRI

Però Constantí també va passar a la posteritat per crear un dels còctels més populars del món: el daiquiri. Un combinat fet a partir de rom blanc, suc de llimona, xarop de canya de sucre i gel picat.

Constantí Ribalaiga Vert, en Constante d'aquella novel·la d'en Hemingway, va morir a l'Havana el 1952 quan tenia seixanta-quatre. Aleshores el seu daiquiri ja era conegut i consumit a les cocteleries dels cinc continents.

Xavier Carmaniu Mainadø
Historiador
i periodista